

Grote partijen willen één 'migratieminister'

Wat voor kabinet er ook komt, het lijkt zeker dat daarin één bewindspersoon met migratiezaken belast zal zijn.

De meeste grote partijen willen af van de constructie dat de toelating een zaak van Justitie is en dat de opvang door WVC wordt geregeld. Tussen de demissionaire bewindslieden bestaat op dit punt een controversie. Minister d'Ancona van WVC zei in april in het Nieuwsblad Migranten dat haar departement de opvang 'op een wat menselijker manier' aanpakt dan Justitie zou doen. Een 'af-front', noemde staatssecretaris Kosto van Justitie dat later in hetzelfde blad. Volgens hem zou overheveling van de opvang naar Justitie logisch zijn. 'Dan breng je de kraan en de dwiel met elkaar in verband.'

De Tweede-Kamerfracties van de grote partijen delen het standpunt van Kosto. Volgens PvdA-woordvoerder Thanasis Apostolou is Justitie vanwege het sterk juridische karakter van het migratiebeleid de beste kandidaat. Door de toelating en opvang van asielzoekers bijeen te brengen kunnen de

'afstemmings- en capaciteitsproblemen' worden voorkomen.

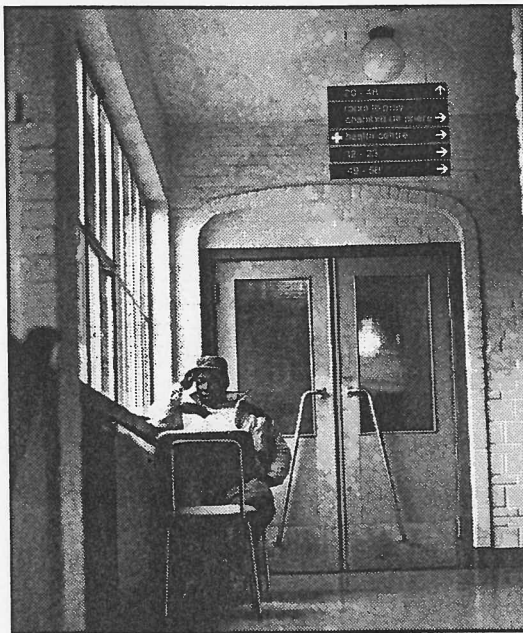
Of de portefeuille in handen moet blijven van de huidige staatssecretaris staat ter discussie. CDA-woordvoerder Jaap de Hoop Scheffer ('gezien onze positie in de formatie is het wel wat theoretisch wat ik zeg') suggereert dat er een extra staatssecretaris of zelfs een

minister zonder portefeuille op Justitie kan komen voor migratiezaken. Een aparte minister van migratie met een eigen portefeuille, zoals die in Zweden bestaat, wordt door de woordvoerders van PvdA, VVD en CDA afgewezen. Ook een 'superminister', die zowel het migratie- als het minderhedenbeleid voor zijn of haar re-

kening neemt, krijgt de handen niet op elkaar. De meeste partijen willen een duidelijke grens blijven hanteren tussen het traject vóór het verlenen van een verblijfsvergunning en dat erna.

Steun, zij het aarzelend, is er wel voor het idee van een aparte projectminister voor minderheden, een tijdelijke post met volledige verantwoordelijkheid voor het betreffende beleid. Die minister zou een eind moeten maken aan het huidige, weinig daadkrachtige en over verschillende departementen versnipperde beleid. 'Niet zo gek,' noemt PvdA-woordvoerder Apostolou zo'n oplossing. Voorwaarde is wat hem betreft wel dat een projectminister een eigen budget en bevoegdheden krijgt. Bovendien moet het om een tijdelijke post gaan. 'Want je creëert zo wel categoriaal beleid en onttrekt de andere ministeries hun verantwoordelijkheden op dit punt.' CDA'er De Hoop Scheffer wil zich niet op een projectminister vastpinnen, maar merkt wel op dat het minderhedenbeleid 'geïntegreerder' moet. Alleen VVD-woordvoerder Hans Dijkstal vindt een projectminister 'bureaucratisch'. •

M.B.

Asielzoeker in opvangcentrum Stevensbeek

foto Klaas Koppe/HH

Belangstelling voor 'kindvriendelijk' tapijt

De tapijthandel in Nederland lijkt geïnteresseerd in een keurmerk voor 'kindvriendelijke' tapijten. Maar de twee grootste Indiase tapijtexporteurs, Hills en Obeete, zijn teruggekomen op hun oorspronkelijke medewerking.

Volgens Gerard Oonk van de Landelijke India Werkgroep (LIW) is er over het algemeen positief gereageerd op het initiatief van de LIW en Novib om ook in Nederland met een keurmerk te komen voor tapijten waaraan geen kinderarbeid te pas is gekomen. Verschillende bedrijven, waaronder de Bijenkorf, V&D en Ikea, willen hierover praten of hebben om meer informatie gevraagd. In een enkel geval reageerde een importeur in eerste instantie negatief, om later toch weer bij te draaien.

'Waarschijnlijk merkte hij dat veel consumenten met het onderwerp bezig zijn.' De komende maanden gaan de LIW en Novib een publiekscampagne voeren rond het tapijtkleurmerk.

Een tegenslag is dat de grote Indiase tapijtexporteurs Hills en Obeete zijn afgehaakt. De twee voelen meer voor een vrijwillige aanpak, waarbij de exporteurs ook tapijten zonder keurmerk kunnen verhandelen. De organisaties achter het keurmerk streven er juist naar dat een handelaar alleen nog 'kindvriendelijke' tapijten op de markt brengt.

Oonk noemt het besluit van Hills en Obeete teleurstellend, maar gelooft niet dat dit de voortgang van het project in gevaar brengt. 'Er blijven nog vijftig tot zestig bedrij-

ven over die mee willen doen. Acht tot negen daarvan kunnen, net als Hills en Obeete, het volledige scala aan tapijten leveren.' De bedoeling is dat het keurmerk nog dit jaar wordt ingevoerd.

De druk van het naderende keurmerk heeft inmiddels in India voor politieke actie gezorgd. Zo is aangekondigd dat de controle op en de bestraffing van kinderarbeid wordt verscherpt en dat kinderen voortaan hetzelfde minimumloon krijgen als volwassenen. 'Op die manier probeert de overheid de in-

stelling van het keurmerk te omzeilen, omdat men verlies van inkomsten vreest,' analyseert Oonk. 'Op zichzelf zijn die maatregelen een goede zaak, maar de vraag is natuurlijk wat ervan terecht komt. Kinderen zijn niet georganiseerd, dus kunnen moeilijk de naleving van zo'n minimumloon afdwingen. Als je er niet bovenop zit, zakt dit soort maatregelen snel weer weg. Niet-gouvernementele organisaties hebben daarin een duidelijke taak.' •

M.B.

Max Havelaar Prijs. De Max Havelaar Prijs, toegekend aan een persoon of instelling die het afgelopen jaar op de meest effectieve en/of creatieve manier heeft bijgedragen aan steun voor kleine koffie- en cacao-boeren, is dit jaar gewonnen door de Nederlandse Bond voor Plattelandsvrouwen. De bond, een vrijwilligersorganisa-

tie met ruim 72.000 leden, krijgt de prijs vanwege haar campagne 'kritisch consumeren, duurzaam produceren', waarbij de positie van koffieboeren en -boerinnen en de eerlijke-handelsmethode nadrukkelijk onder de aandacht kwamen. De prijs bestaat uit een beeldje van kunstenaar Ineke van Dijk. •